

Prva nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2019.

Petra Cicvarić

RIBE U NEVOLJI

Kriminalistička priča pod vodom

LIKOVİ:

Som Grom, inspektor; som

Rita, policajka; bodorka/žutooka/crvenoočka

Tom, policajac; som

Vanda i Miranda, blizanke; štuke

Šaran Šarić, glumac; šaran

Grga Grgeč, pjevač; grgeč

Diana, ribadžerica; lipljen

Bodorićka, ravnateljica; bolen

Mladen Čuvarić, aktivist; mladica

1.scena

Policijska postaja.

Tišina. RITA i TOM sjede za stolom i dosađuju se. Tom iz dosade počne ispuštati balončiće. To ga zabavlja, smije se sam sebi.

RITA: Tom, daj se smiri, molim te. Nemoj da te netko vidi.

TOM: Tko bi me vidio? Vidiš da nema nikoga!

RITA: Nikad ne znaš tko bi mogao doći. A mogao bi i (*tiho*) probuditi Inspektora.

Tom nevoljko sjedne nazad. Nakon nekoliko trenutaka izvadi posudicu s hranom.

RITA: Jooj, opet tvoji smrdljivi sendviči!

TOM: Nije smrdljiv! To je cheesburger s mekušcima, nešto najfinije na svijetu.

RITA: Ti si jedini tip, mislim som, koji voli jesti sir.

TOM: Da, i baš zbog toga mi je tako teško naći dobar sir. Nemaš pojma koje sam veze morao povući da dođem do ovog.

Taman se sprema zagristi, kad u prostoriju upadaju VANDA i MIRANDA (blizanke).

VANDA i MIRANDA: U pomoooooć !!

Tomu ispadne sendvič iz ruku. Rita naglo poskoči.

RITA: Što se dogodilo?!

VANDA i MIRANDA (*pričaju zajedno, izmjenjuju se*): Čule smo veliku galamu, ti si prva čula, ja sam bila pod tušem, zatim smo čule razbijanje, onda opet galamu, strašnu galamu, pa je netko rekao "To ti nemogu dopustiti" i onda je odjednom sve utihnulo. Nedugo nakon toga došle smo kod susjeda, ona je došla, ja sam poslije došla, ja sam te zvala, da ti si prva došla, dobro nebitno sad, bitno je da njega nije bilo! Posvuda su bile razbacane stvari, ostatci hrane, ali njega nema. Nestao je.

RITA: Tko je nestao?

TOM: Kad kažete „ostatci hrane“ na što točno mislite?

RITA: To sad nije bitno, Tome! Dakle, tko je nestao?

VANDA i MIRANDA: Mladen Čuvarić!!

RITA: Koliko dugo ga već nema?

VANDA: Dva dana!

MIRANDA: Dva dana.

U tom trenutku začuje se zastrašujući zvuk. Svi se međusobno pogledaju u strahu.

RITA i TOM: Inspektor Som Grom!

Otvore se vrata i u prostoriju uđe veliki Inspektor SOM GROM.

RITA i TOM: Dobar dan, Inspektore.

VANDA&MIRANDA: Dobar dan, Inspektore.

Grom nešto promrmlja. Dopliva polako do Vande i Mirande.

GROM: Tko ste vi i zašto ste me probudile?

VANDA i MIRANDA (*u isto vrijeme*): Mi smo sestre, ja sam Vanda, ja sam Miranda, čule smo galamu, nepoznati glas je rekao "To ti ne mogu dopsutiti!", otišle smo kod susjeda, ja sam otišla, ona je otišla, onda sam ja došla i nije ga bilo, nered je bio, posvuda hrane, alge, nije to sad bitno, da nije to sad bitno, nema ga već 2 dana, nestao je! Mladen Čuvarić je nestao!

Grom otpliva nekoliko krugova oko njih. Svi ga gledaju sa strahom.

RITA: Moguće je da je samo otišao na put.

VANDA: Ne, ne, ne.

MIRANDA: On bi se sigurno javio.

VANDA: Uvijek se javi.

MIRANDA: Kad ode na duže uvijek nas zamoli da mu očistimo stan.

VANDA: On je jaaako uredan.

MIRANDA: Jako.

GROM: Gdje obično obitava ta riba mladica?

VANDA: Mladen je najčešće u većim dubokim virovima.

MIRANDA: I to na skrovitim mjestima.

VANDA: Blizu obale.

MIRANDA: Jako je aktivan u čišćenju rijeka.

VANDA: Pogotovo rijeke Dobre.

MIRANDA: Pogotovo.

GROM: Zanimljivo. I kažete da ga nema 2 dana?

VANDA: Da. Molim vas, pronađite ga.

MIRANDA: Molim vas.

Rita i Tom pogledaju inspektora.

GROM: Učinit ćemo sve što možemo.

VANDA I MIRANDA: Hvala vam, hvala puno. Znam da će te uspjeti, ma sigurno hoće, on je najbolji policajac u sve četiri rijeke, najbolji, da. Doviđenja!

Vanda i Miranda odu sa scene.

Inspektor Grom pliva lijevo-desno.

TOM: Ove dvije štukice su poznate po tome da puno pričaju. I puno izmišljaju.

RITA: A još k tome je i poznato da se štuke i mladice baš i ne vole.

GROM: Ali je poznato i to da je Mladen Čuvarić bio veliki borac za čistoću rijeka. Možda je nekome smetao.

TOM: Ma kome bi to smetalo?

GROM: Ne znam. Ali namjeravam saznati!

RITA: Šefe, to znači da uzimamo slučaj?

GROM: Tako je, Rita. Idemo!

Grom krene, Rita i Tom za njim. Nekoliko sekundi kasnije, Tom se vrati i uzme svoj sendvič. Taman otvori usta da će ga zagristi, kad se začuje glas iz offa.

RITA: Toooooooooom !!!

TOM (*uplaši se*): Ovdje ribe ne mogu ni jesti na miru.

Izađe van.

2. scena

Mladenova kuća.

RITA, TOM i GROM pregledavaju kuću.

RITA: Nema znakova provale.

TOM (*jede*) : Ima samo puno ostataka hrane.

GROM: Hmmm....Ne izgleda kao da je otplivao na put. Sve stvari su mu ovdje.

Začuje se nekakav zvuk. Svi troje se okrenu u tom smjeru.

TOM (*pomalo uplašeno*): N-nešto je tamo.

RITA: Ili netko.

GROM: Netko nas prisluškuje.

Grom ode u smjeru u kojem se čuo zvuk. Nema ga nekoliko trenutaka. Tom se počne tresti.

RITA: Jel ti to drhtiš od straha?

Tom prestane drhtati.

TOM: Naravno da ne.

RITA: Ti se bojiš!

TOM: Ma daj molim te. Ovdje kao da je nekakav propuh pa sam se zato možda malo zatresao. Ja se ničega ne bojim.

U tom trenu se pojavi Grom, točno Tomu iza leđa, Tom ga još ne vidi.

GROM: Nema nikoga.

Tom od iznenađenja vrisne kao curica i sakrije se iza Rite.

RITA: Najhrabriji tip, hoću reći som, u cijeloj policiji.

GROM: Gledajte što sam našao.

Grom im pokaže fotografiju koja je stajala na stolu.

RITA: To je Mladen.

GROM: I Šaran Šarić.

TOM: Najpoznatiji glumac kopnenih rijeka!! Woowoow ! On je moj idol. Pratim ga na Fishbooku i Fishstagramu. Ima odlične slike.

RITA: Izgleda kao da su jako dobri prijatelji.

GROM: Da. Sad znamo koga idemo posjetiti.

Grom i Rita izađu sa scene. Ostane Tom, gleda u sliku.

TOM: Koga?

Vidi da ih nema.

TOM: Ej, pa gdje su nestali?

Začuje se opet isti zvuk, propuh.

Tom se zatrese od straha i brzo zapliva za njima.

TOM: Čekajte meeeee!!!

3. scena

Kuća ŠARANA ŠARIĆA.

On na sred scene, ponavlja tekst.

ŠARIĆ: Plivati ili ne plivati, pitanje je sad.

Čuje se zvono.

ŠARIĆ: Slobodno!

TOM: Dobar dan gospodine Šariću, ja sam vaš veliki obožavatelj.

RITA: Tom, smiri se. Oprostite gospodine.

ŠARIĆ: Ma nema veze, navikao sam.

TOM: Mogu li dobiti vaš autogram?

RITA: Tom, nije vrijeme za to! Gospodine, ispričavamo se na smetnji, mi smo iz policije.

ŠARIĆ: Iz policije? Danas nisam prijavio nikakvu provalu obožavateljica.

RITA: Znam da niste, dolazimo zbog nečeg drugog.

ŠARIĆ: Da sam znao da dolazite malo bih se uredio, ljepše obukao.

U tom trenu ulazi Grom.

GROM: Nema potrebe za tim, gospodine.

ŠARIĆ: Oh, nije li to poznati inspektor Som Grom? Jedno ste vrijeme punili naslovnice novina više nego ja osobno. Puno ste slučajeva riješili nekad davno. Ali već dugo nisam čuo za vas.

GROM: Već dugo nije bilo nikakvih slučajeva.

ŠARIĆ: Aha. A ja sam mislio da jednostavno niste više u formi. Da vas je preplivalo vrijeme.

Kratka tišina.

RITA: Došli smo vam postaviti nekoliko pitanja o vašem prijatelju, Mladenu Čuvariću.

ŠARIĆ: Oh, u kakvu se nevolju sada uvalio? Kojeg ministra je danas optužio za nečistoću?

GROM: Mladen je nestao.

ŠARIĆ: Što?

RITA: Nestao.

ŠARIĆ: Molim? Pa to je strašno.

TOM: Ali ne strašno kao vaša uloga u seriji „Duboko“. Ježim se samo kad pomislim na to. Bili ste odlični!

RITA: Tom! Ne sad!

GROM: Kad ste se zadnji put vidjeli ili čuli s vašim prijateljem?

ŠARIĆ: Prije tri dana, čini mi se.

RITA: Da li vam se požalio da je u problemu? Da li se nečega bojao?

ŠARIĆ: Bojao? Mladen? Ma ne! On je neustrašiv. Baš mi je neki dan pričao kako je samizvukao čep Coca-Cole iz Dobre.

GROM: Kad je to bilo?

ŠARIĆ: Prije tri dana, čini mi se.

RITA: Je li imao kakvih neprijatelja?

ŠARIĆ: A slušajte, Mladen se aktivno borio za čistoću rijeka u kojima živimo i pri tome je bio glasan i nije previše mislio smeta li to nekome ili ne. Sigurno je nekome preplivao po putu. Ali mislim da mu nitko nije htio ništa loše. Na kraju krajeva, svi mi želimo da su naše rijeke čiste.

GROM: I vi, g.Šariću?

ŠARIĆ: I ja, naravno.

GROM: Zar niste vi, zbog snimanja vašeg zadnjeg filma, postavili deset plastičnih boca i petnaest konzervi u Mrežnicu ?

Šariću postane neugodno na trenutak.

ŠARIĆ: Kao što ste i sami rekli, to je bilo za potrebe snimanja filma.

RITA: A što je vaš prijatelj rekao na to?

GROM: Možda vam to nije mogao dopustiti?

ŠARIĆ: Mladen se kratko ljutio, ali objasnio sam mu zašto to moram napraviti.

GROM: Aha... Što se dogodilo s tom vašom scenografijom nakon snimanja?

ŠARIĆ: N-ne znam... netko je to sve valjda pokupio. Netko od dečki iz rekvizite.

RITA: Ali niste vi?

Šarić ne odgovori.

ŠARIĆ: Ne znam zašto mene napadate, porazgovarajte s Grgom Grgečem. On možda bolje zna tko nije volio Mladena.

TOM: ONAJ Grga Grgeč? Pjevač?

ŠARIĆ: Da. On i Mladen su se posvađali neki dan, vijesti o tome su plivale po svim rijekama. Ne znam kako vi, inspektore, niste čuli za to.

TOM: Grga Grgeč! Obožavam onu njegovu pjesmu „I zato čuvaj me se mala, pazi mala, jer ja sam stari riječni vuk“...

RITA (*prekine Toma*): Hvala, to bi bilo sve. Jel tako, šefe?

Grom samo mrko pogleda Šarića, zatim ode sa scene.

RITA: Doviđenja. Hajde Tom, idemo.

TOM: Mogu li samo dobiti vaš autogram?

RITA: Tom!!!

Tom nevoljko ode za Ritom.

Šarić malo gleda za njima, zatim nastavi sa svojim tekstom.

ŠARIĆ: Plivati ili ne plivati, pitanje...

Tom se vrati na scenu, prekine Šarića.

TOM: Može selfie ?

RITA (*iz offa*): Tooooooooooom !!!!!!!!!!!!!

TOM: Drugi put onda!

Tom se uplaši Rite, pa brzo otpliva van.

4. scena

Kuća Grge Grgeča.

Tom, Rita i Grom su na sceni. Čekaju. Ulazi DIANA, simpatična riba, Grgina menadžerica.

DIANA: Dobar dan, ja sam Diana, ribadžerica gospodina Grgeča. Gospodin Grgeč će uskoro biti s vama, samo da snimi posljednju strofu. Nije ga dobro prekidati dok je u kreativnom zanosu, znate. Želite li možda još malo čipsa od crva?

TOM: Može...

RITA (*prekine ga*): Ne, hvala. Ne jedemo na dužnosti.

Diana ode.

TOM (*pjeva jednu od Grginih pjesama*): Blago onom ko te ima, ko te ljubi, dok ja plivam noćima, blago onom ko te ljubi, neka bude, bolja riba nego ja.

RITA: Nikad nisam voljela njegovu glazbu. Nije moj stil.

TOM: Ti nisi objektivna.

RITA: Molim?

TOM: Da! Svi znaju da vi crvenoočke ne volite grgeče.

RITA: Nije istina!

TOM: Je, je. Još od starih vremena imate predrasude o grgečima da su grabežljivci.

RITA: Pa kad jesu...

U tom trenutku pojavljuje se GRGA GRGEČ. Ulazi i Diana.

GRGA: Dobar dan, dobar dan dragi ljudi. Oprostite, bio sam u kreativnoj fazi pa nisam mogao odmah doći. Ali sad sam potpuno vaš. Izvolite.

RITA: Dobar dan, gospodine. Mi smo iz policije. Došli smo vam postaviti nekoliko pitanja o vašem prijatelju Mladenu Čuvariću.

GRGA (*kroz smijeh*): Joj ne, što je sad napravio? Jel opet pokušao sam izbaciti veš-mašinu iz Dobre?

RITA: Gospodine, Mladen je nestao.

GRGA: Molim? Nestao? Jeste li sigurni? Možda je samo na nekoj misiji?

GROM: Poprilično smo sigurni.

GRGA: Diana, molim te, donesi mi destilirane vode. (*Diana ode*) Moram malo sjesti. Ne mogu vjerovati.

GROM: Znete li nekoga tko bi htio da Čuvarić nestane?

GRGA: Ne znam što bih vam rekao. Mladen je bio glasan i iskren, a to nije uvijek svima drago. Ali ja ne znam bolju ribu od njega. Plemenit je i neustrašiv. Naše rijeke izgubit će veliko blago ako ga se uskoro ne pronađe.

Diana se vrati s čašom vode.

GROM: Gospodine Grgeč, kad ste ga zadnji put vidjeli?

GRGA: Ne znam točno... Diana?

DIANA: Bio je kod Vas prije 3 dana.

GROM: Zašto je bio kod Vas?

GRGA: Htio je nešto posuditi od mene.

RITA: Kako je završio vaš sastanak?

DIANA: Ne morate odgovoriti na to pitanje bez Vašeg odvjetnika.

GRGA: U redu je, Diana. Svi već znaju da smo se posvađali. Tv 4 rijeke su već napravili izvještaj o tome.

DIANA (*ljuto*): Novinari, najveći grabežljivci!

RITA: Zašto ste se posvađali?

GRGA: Mladen je htio da povučem neke veze, da pozovem medije... mislio je da je jedan od glavonja uvučen u neke mutne poslove...

GROM: Kao na primjer?

GRGA: Sumnja da je Brodorička uvela neku stranu vrstu ribe u naše rijeke i da time mijenja naš tok i sustav.

TOM: Brodorička? Ravnateljica škole?

GRGA: Tako je. Moja dobra, stara prijateljica. Ja sam mu rekao da to ne može biti istina, da ne mogu dopustiti da tako priča o njoj i tu smo se posvađali.

Rita pogeda Groma značajno.

GRGA GRGEČ: Oprostite, od tuge mi glas puca... idem se odmoriti. Diana, ne puštajte više nikoga danas i otkazite sve moje sastanke. Doviđenja gospodo. I molim vas, brzo pronađite mog prijatelja.

Ode sa scene.

DIANA: Ispratit ću vas van.

GROM (*Diani*): Ako se sjetite još nečega vezano za Mladena, javite nam. Doviđenja.

TOM: I recite gospodinu Grgeču da obožavam njegovog „Riječnog vuka“.

Rita ga povuče za sobom, ali još uvijek čujemo Toma kako pjeva tu pjesmu.

Diana ostane sama, razmišlja.

Zatim otpliva sa scene.

5. scena

Tom tiho pjevuši „Riječnog vuka“.

RITA (*Gromu*): Sumnjiv mi je ovaj riječni vuk.

GROM: Za sad su svi sumnjivi, Rita. Moramo držati oči širom otvorene.

TOM: Pa nikad ih ni ne zatvaramo, mi nemamo očne kapke!

RITA: To je samo uzrečica, tikvane.

TOM: Uz-riječica? Onaj restoran brze hrane u Dobri?

RITA: Ne, uzrečica. Tako se kaže – oči širom otvorene...ma nebitno!

GROM: Tiho!

Svi troje zastanu.

TOM: Što je bilo?

Gledaju u Groma koji napeto osluškuje.

GROM: Osjetite li ovu struju?

RITA: Da... neki hladni val...

TOM: Naježio sam se.

GROM: Netko nas prati.

Grom se sakrije iza kamena, Rita iza algi nasuprot njega, a Tom ostane nasred scene, uplašen. Rita ga brzo povuče kod sebe. Nekoliko trenutaka poslije, pojavi se Diana. Gleda oko sebe. Grom iskoči.

GROM: Gospođice Diana!

Diana se preplaši, a već s druge strane iskoči i Rita.

RITA: Pratite nas?

DIANA: O-oprosite... inspektore... moram vam nešto reći.

Svi ju gledaju s iščekivanjem.

DIANA: Gospodin Grga vam nije rekao... ali gospođa Brodorić je prije 3 dana bila kod njega, i čula sam ju kako govori da će, citiram: „natopiti zrakom tog Mladena jer se miješa u njezin Kakvarij.“

RITA: Kakvarij?

TOM: To je ime njezine škole.

GROM: Hvala vam što ste nam to rekli.

DIANA: Molim vas, tu informaciju niste dobili od mene.

RITA: Nećemo nikome reći.

GROM: Hvala vam još jednom.

Diana ode.

GROM: Znamo gdje idemo.

Grom i Rita odu sa scene.

TOM: Gdje? Na ručak? U Uz-riječicu? Hej, čekajte me!!

6. scena

Škola „Kakvarij“.

BRODORIĆKA: Kako mislite, nestao je ?? Nemoguće! Sutra treba održati predavanje ovdje kod mene u školi!

RITA: Predavanje? O čemu?

BRODORIĆKA: A što mislite? O čistoći rijeka. Svi znaju da je Kakvarij najbolja škola u sve četiri rijeke. No u zadnje vrijeme, puno profesora je otišlo s naših područja. Već godinu dana ne mogu pronaći dobrog profesora iz Ekologije, pa sam zato zamolila Mladena da bude gost predavač, iako on po struci nije učitelj.

RITA: Gospođo Brodorić, je li istina da ste se posvađali s Mladenom prije nekoliko dana?

BRODORIĆKA: Molim? Ne, od kog ste to čuli? Malo smo se porječkali.

RITA: Zašto?

TOM: Porječkali?

BRODORIĆKA: Mladen je htio da njegovo predavanje bude terenska nastava, da odvede svoje učenike na najzagađenije dijelove rijeka i da mu pomognu čistiti, a ja to ne mogu dopustiti. Nikad ne znaš što se može dogoditi. Nadam se da ćete ga naći do sutra. Ne mogu opet otkazati nastavu.

Čuje se školsko zvono.

BRODORIĆKA: A sad me ispričajte, moram održati nastavu vodikografije sedmom razredu. Danas učimo o gornjem toku rijeke. Ono iz čeg si ti, Tom, imao jedva dva.

Brodorićka ode sa scene.

TOM: Sjeća me se.

RITA: Ti si išao ovdje u školu?

TOM: Da.

RITA: Možda je ovo najbolja škola, ali sigurno nisu najbolji učenici izašli odavde.

TOM: Hej! Bio sam izvrstan učenik!

RITA: Da? Imao si pet iz ponavljanja razreda?

Rita i Grom odu sa scene.

TOM: Ne! To nije predmet. Imao sam pet iz... iz... (*ne može se sjetiti*) Iz čeg sam ono imao pet? Matematike, ne... iz ribologije, ne! Iz vodene povijesti, ne... tjelesnog? O ne, to sam jedva prošao... iz čeg sam imao pet...?

RITA (*iz offa*): TOOOOOOOOM !!!

TOM: Morat ću pitati mamu. A kad ćemo na ručak?? (*vikne za njima*)

Ode sa scene.

7.scena

Postaja.

Na sceni su Šarić, Grgeč i Diana. Ulazi Brodorićka.

BRODORIĆ: Zašto smo ovdje?

GRGEČ: Ne znamo što se događa. Možda nam žele reći da su našli krivca.

BRODORIĆKA: Ali čemu onda ovi brojevi? *(pokaže na svoj broj 4)*

ŠARIĆ: Ja nemam vremena za ovo. Mogli su to lijepo objaviti preko Fishbooka, a ne da ovdje gubimo vrijeme.

U to se pale jarka svijetla na njih četvero. Preko razglasa se čuje Ritin glas.

RITA: Molim vas, svi stanite u jednu liniju, gospodine Šariću vi prvi, zatim gospodin Grgeč, potom Gospođa Diana i naposljetku gđa Brodorić.

BRODORIĆ: Što se događa?

RITA: Kad čujete svoj broj, istupit ćete i reći ovu rečenicu: „To ti ne mogu dopustiti!“. Krenimo. Broj1.

ŠARIĆ: Ma što je ovo?

RITA: Broj 1.

ŠARIĆ *(preko volje)*: To ti ne mogu dopustiti.

GROM *(preko razglasa)*: Ajde Šariću, nisi valjda bezveze dobio Vodokara za svoju glumu, možeš ti to malo bolje.

ŠARIĆ *(ljuto)*: To ti ne mogu dopustiti!!

RITA: Hvala. Broj 2.

GRGEČ *(istupi)*: Ne smijem uzaludno trošiti svoj glas.

RITA: Broj 2!

GRGEČ *(otpjeva)*: To ti ne mogu dopustiti !

RITA: Normalnim riječnim govorom.

GRGEČ: To ti ne mogu dopustiti.

RITA: Hvala. Broj 3.

DIANA (*istupi, sramežljivo*): To ti ne mogu dopustiti.

RITA: Broj 4.

BRODORIĆKA: To ti ne mogu dopustiti!

Preko razglasa čujemo uzbuđene glasove Vande i Mirande.

VANDA&MIRANDA: To je to! To je taj glas!! Da, sigurno, sto posto, to je taj glas. Sigurno je ona!!

BRODORIĆKA: Što? Što se događa?

Svjetlo se gasi. U mraku čujemo nekakvo komešanje.

BRODORIĆKA: Hej, što vam je? Ne dirajte me, ne znate s kim imate posla!

Svjetla se pale. Brodorička je u sredini, oko nje Rita i Tom. Ulazi Grom.

GROM: Svi dokazi upućuju da ste Vi, gospođo Brodorić, umiješani u nestanak ribe mladice, gospodina Mladena Čuvarića.

BRODORIĆKA: Ovo je namještaljka, ja nemam veze s tim!

VANDA i MIRANDA: Nju smo čule, sigurno smo nju čule, sto posto, ona se svađala s Mladenom.

GROM: Rita, Tom, vodite ju!

BRODORIĆKA: Čekajte!! Mislite da sam ja kriva samo zato što su mi ove dvije štukice prepoznale glas?

GROM: Osim toga saznali smo da ste nam lagali. Vi i Mladen ste se jako posvađali na dan njegova nestanka, a znamo i razlog.

BRODORIĆKA: Stanite ! Dobro... Istina je da sam bila kod Mladena prije dva dana. Istina je da smo se posvađali. I da, rekla sam mu tu vašu rečenicu, ali to ne znači da sam ja kriva.

RITA: A što mu to niste mogli dopustiti?

Brodorička šuti, ne želi odgovoriti.

RITA: Je li istina da je g.Mladen kriv što ste ostali bez dva inozemna profesora u svojoj školi? On je natjerao gospodina Glavočića i g.Signalića da napuste naše vode, a sada je htio otjerati i

profesoricu vodografije, g.SunčuVručić?*(izvadi njenu sliku i pokaže ju Brodorički)*

BRODORIČKA: Sunča je najbolja učiteljica vodografije. Nema nikoga u sve četiri rijeke tko bi ju mogao zamijeniti.

RITA: Ali dobro znate da je Sunča Vručić riba sunčanica, koja ozbiljno ugrožava autohtone vrste. Isto kao što su g.Glavočić i Signalić, koji ugrožavaju rakove u rijeci Korani.

TOM *(koji je do sad proučavao sliku Sunče)*: Ja ne bih imao ništa protiv da me ova profesorica ugrožava!

RITA *(prijekorno)*: Tom!

TOM: Što? Pa baš je zgodna riba. Da je meni predavala, sigurno bih imao pet iz vodografije.

Rita mu uzme sliku iz ruku.

BRODORIČKA: Istina je da se Mladen jako protivio što je Sunča kod nas u školi, ali nisu sve ribe iste. Sunča je stvarno profesionalka i stalo joj je do naših voda, nikad ne bi nikoga ugrozila.

GROM: Jeste li znali da je širenje stranih vrsta drugi najveći razlog gubitka biološke raznolikosti?

Brodorička šuti.

GROM: Vodite ju.

U tom trenu čuje se prodorni glas izvana.

MLADEN: Stanite!!!

Na scenu uđe Mladen.

SVI *(zapanjeno)*: Mladene?!

MLADEN: Iako bih ponekad volio da svi dobijete kaznu zbog nemara prema okolišu, moram vam priznati, inspektore, da nitko od prisutnih nije kriv.

ŠARIĆ: Prijatelju stari, pa gdje si bio?

GRGEČ: Jesi li dobro?

MLADEN: Sad sam dobro. Ali jedva sam izvukao živu peraju.

VANDA&MIRANDA: Susjed, jako smo se brinuli. Što se dogodilo?

MLADEN: Nakon što smo se Brodorička i ja posvađali, otišao sam razbistriti glavu i krenuo sam uzvodno. Ne znam koliko dugo sam plivao, mislim da sam prešao pet Mrežničkih slapova.

VANDA&MIRANDA: PET?! Ajme kako je jak. Strašno jak!

MLADEN: Stao sam da malo odmorim, ispušem vodene balončice koji su mi se nakupili, kad me odjednom nešto zaslijepilo. Prvo sam mislio da je umor. Protrljao sam oči, ali i dalje nisam ništa vidio. Sve oko mene bilo je bijelo. U koju god stranu da sam zaplivaio, pratio me gusti, bijeli oblak. Nije mi dao da dišem, a kamoli da se mičem. Tada sam shvatio – upao sam u plastičnu vrećicu.

Svi uplašeno uzdahnu.

SVI: Plastičnu vrećicu??

MLADEN: Da. Ne znam koliko dugo sam se borio s njom, ali , kako sam već bio umoran od dugog plivanja, izgubio sam svu snagu i onesvijestio se. Mrežnica me bacala zarobljenog u vrećicu po svojim slapovima, dovela me tako sve do ušća u rijeku Koranu, kod Karlovca. Tada sam se i probudio. Na svu sreću za mene, vrećica se saplela o granje jablana, a ja sam se tada uspio izvući.

ŠARIĆ: Ovo je odlična priča, prijatelju. Trebali bi smo snimiti film o tome!

GRGEČ: Ja ću napisati pjesmu! Već imam ideju.

DIANA: Evo g.Mladene, popijte malo destilirane vode.

RITA: Šefe, što da pišem u izvješće? Da je plastična vrećica kriva?

GROM: Nije plastična vrećica kriva. Kriv je čovjek koji ju je bacio u rijeku.

SVI: ČOVJEK ??

MLADEN: Znete li da se plastične vrećice u prirodi razgrađuju preko sto godina, a pri tom polako ispuštaju otrovne kemikalije?

GROM: Te kemikalije kroz vodu dopiru u tlo, a kako biljke crpe svoju hranu iz tla, i one postanu zagađene.

VANDA&MIRANDA: Pa to je strašno! Strašno...

BRODORIČKA: Nadam se da ćeš imati snage sutra održati svoje predavanje iz ekologije. Učenici moraju ovo čuti.

RITA: Glavno je da ste se vi nama vratili, g.Mladene.

TOM: Šefe, znači li to da smo riješili slučaj?

GROM: Riješili smo nestanak, ali nažalost, slučaj onečišćivanja nismo riješili.

Nastane tišina na sceni.

GRGA: Diana, molim te, daj mi ritam.

Diana krene lagano lupati ritam.

GRGA: Ovo naš je rodni kraj,
Taj vodeni raj,
Gdje sve su ribice bitne,
Bile male ili sitne.

DIANA: Nema veze jesi štuka ili som,
Rijeka je tvoj dom.

ŠARIĆ: Svi zajedno plivamo,
Lijepe snove snivamo.

RITA: Svi isti val lovimo,
Po njemu plovimo.

VANDA I MIRANDA: Uzmi Dobre kap,
Dodaj mrežnički slap.

TOM: Kupa će ih spojiti,
A Korana obojiti.

SVI: Ovo naš je rodni kraj,
Taj vodeni raj!

BRODORIČKA: Zato svaka riba čovjeka moli,
Da i on svoju prirodu voli.

MLADEN: Da ne baca plastične vreće,
I ne radi nevolje još veće.

GROM: Da svoje rijeke pazi,
Da naš okoliš ne gazi.

SVI: Ovo naš je rodni kraj,
Taj vodeni raj.

Čuvati ga trebamo svi, pa čak i djeco – vi !

KRAJ